

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9153 af 20/02/2020 (Gældende)

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om handicap - er handicap - kompetence - ej medhold

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 19-48334

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om handicap - er handicap - kompetence - ej medhold

J.nr. 19-48334

En lejer af en lejlighed i et nyopført ejendomskompleks klagede over adgangsforhold til lejeboligen i forhold til underlaget på en udendørs sti og bredden på hoveddøren til lejerens bolig. Handicapdiskriminationsloven indebærer ikke en pligt til tilgængelighed. Det forhold, at en privat eller offentlig virksomhed ikke lever op til reglerne om tilgængelighed m.v., skal behandles i den pågældende sektors regelsæt. En klage over manglende overholdelse af reglerne om tilgængelighed m.v. må indgives til de klageinstanser, der måtte være i den pågældende sektor. Adgangsforhold i form af krav til underlaget frem til bygninger og hoveddøres bredde er reguleret af byggesektorens regelsæt.

Ligebehandlingsnævnet kunne derfor ikke behandle klagen.

Klagen angår påstået forskelsbehandling på grund af handicap i forbindelse med adgangsforhold til en lejebolig.

Ligebehandlingsnævnets afgørelse

Ligebehandlingsnævnet kan ikke behandle klagen.

Sagsfremstilling

Klager bor til leje i en lejlighed i et nyopført ejendomskompleks.

Klager er kørestolsbruger og fuldt plejekrævende på baggrund af komplikationer til type 1 diabetes. Det fremgår af en fremlagt lægeerklæring, at klager som følge af blodpropper i hjernen lider af halvsidig lammelse og svære taleforstyrrelser. Hans højre ben og venstre underben er amputeret. Klager er blind på højre øje og meget svagtseende på venstre øje. Han modtager dialysebehandling tre gange ugentligt.

Klagen over udlejningsvirksomheden angår adgangsforhold i forhold til underlaget på en sti mellem ejendomskomplekset og en offentlig vej samt bredden på hoveddøren til klagers bolig.

Klagen blev modtaget i Ligebehandlingsnævnet den 3. oktober 2019.

Den 11. oktober 2019 skrev klagers ægtefælle en mail til indklagede vedhæftet et billede af stien, som var etableret over et stykke græs og belagt med grus. Det fremgår af mailen:

”Denne grusbelægning giverproblemer for Falck og ambulance folk til at køre rullestole og bære ! ! Absolut ikke orden at tå hensyn til syge og gangbesværede ! ! Regner med at høre fra jer ! !

...”

Hertil svarede en driftsleder hos indklagede ved mail af 14. oktober 2019:

”Hej [klagers ægtefælles navn],

Jeg har snakket med vores asset management afdeling. Jeg har fået dette svar tilbage:

Denne sti er en midlertidig gangvej, og ikke en blivende sti. De godkendte og færdige arealer fremstår alle handicapvenlig med fast belægning og korrekt fald.

Vi har fjernet plader efter ønsker fra beboer i [ejendomskomplekset]. For at man så ikke skulle vade i mudder eller at vi lukkede den lille gangsti helt, så valgte vi og lave denne sti med granitskærver.

Falck må desværre benytte grusstien og så gå ned imellem blokkene. Der er desuden parkering forbudt på det lille stykke hvor stien er!

...”

Primo december 2019 blev stien fjernet, og der blev sået græs.

Ved brev af 11. december 2019 oplyste indklagede beboerne i ejendomskomplekset om arealet med stien:

”Fjernelse af sti

Kære beboere,

Som I har bemærket, har vi fjernet granitskærve stien. Denne er fjernet, da vi har modtaget en klage fra ligestillingsnævnet. Klagen er modtaget, da stien er vanskelig at køre på. Stien blev etableret, så det var muligt at kunne bruge det stykke jord til gennemgang, for at komme til [vejnavn].

Da det er kommunen der ejer det stykke jord, kan vi ikke blot etablere en blivende belægning. Alternativet er nu at bruge de små stier mellem bygningerne.

...”

Parternes bemærkninger

Klager gør gældende, at han ikke bliver behandlet på lige vilkår med personer, der kan gå.

Stien var umulig at passere igennem for klager som kørestolsbruger.

Beboerne havde håbet på, at stien blev belagt med fliser, men i stedet kom der store ”singelgrus”. Det var umuligt at transportere syge personer på bårer og kørestolsbrugere på stien.

Som følge af klagers helbredsmæssige tilstand, kan han ikke køre bil. Han bliver derfor hentet og afleveret på sin bopæl i forbindelse med genoptræning og kontroller på hospitaler. Det var imidlertid ikke muligt at blive transporteret i kørestolen i forbindelse med afleveringsstedet, idet der lå skærver på stien.

Hverken klagers elkørestol eller hans manuelle kørestol kan køre igennem skærver. Elkørestolen tåler ikke at køre på grusbelagt sti, idet motoren sidder for langt nede. Elkørestolen tager imod grusene med risiko for, at stolen bliver ødelagt.

Klager kan køre ad en anden vej for at komme ud på vejen. Der er imidlertid tale om en trafikeret og lang omvej.

Området skal ses af en uvildig fagmand for total forståelse af problematikken.

At fjerne belægning og så græs løser ikke problemet med tilgængelighed til hoveddøren for personer med handicap.

Bredden af hoveddøren til klagers lejlighed overholder ikke gældende byggelovregler fra bygningsreglementet BR18. Ifølge disse regler skal bredden være 0,77 meter.

Bredden på den åbne dør er 74 cm. Det er ikke muligt at åbne og komme igennem døren siddende i kørestol. Klager har henvendt sig til udlejer vedrørende dette problem. Han har imidlertid ikke modtaget nogen respons.

Indklagede afviser, at der er sket forskelsbehandling af klager som lejer.

Indklagede har ens vilkår for alle beboere.

Byggeriet opfylder alle myndighedskrav og er godkendt.

Den midlertidige sti blev etableret med henblik på at få nemmere adgang efter ønske fra beboerne i ejendommen. Stien, der ligger uden for skel og dermed er kommunal, er nu blevet fjernet.

Indklagede har ikke projekteret huset eller udført entreprisen.

Bygningen og adgangsveje er udført på baggrund af byggetilladelsen samt på baggrund af det bygningsreglement, der er gældende for byggetilladelsen.

Ligebehandlingsnævnets bemærkninger og konklusion

Ligebehandlingsnævnet behandler klager over forskelsbehandling på grund af handicap uden for arbejdsmarkedet efter lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap (handicapdiskriminationsloven).

Det fremgår af handicapdiskriminationsloven, at ingen må udsætte en anden person for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af dennes handicap.

Forbuddet mod forskelsbehandling gælder for al offentlig og privat virksomhed på alle områder i samfundet. Forbuddet gælder dog ikke for udøvelse af aktiviteter af rent privat karakter.

Der foreligger direkte forskelsbehandling, når en person på grund af dennes handicap behandles ringere, end en anden person bliver, er blevet eller ville blive behandlet i en tilsvarende situation.

Der foreligger indirekte forskelsbehandling, hvis en tilsyneladende neutral bestemmelse, betingelse eller praksis vil stille personer med handicap ringere end andre personer.

Det følger af handicapdiskriminationslovens forarbejder, at vurderingen af lovens anvendelsesområde skal tage udgangspunkt i begrebet handicap i forskelsbehandlingsloven (lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet mv.).

Begrebet ”handicap” i forskelsbehandlingsloven og det bagvedliggende EU-direktiv fortolkes i overensstemmelse med EU-Domstolens og Højesterets praksis.

I sager om forskelsbehandling på grund af handicap uden for arbejdsmarkedet må nævnet på den baggrund foretage en vurdering af, om en skade eller sygdom konkret har medført sådanne langvarige funktionsbegrænsninger, at den berørte person er forhindret i at fungere på lige vilkår med andre personer i en tilsvarende livssituation. Ved denne vurdering vil indholdet af fremlagte lægejournaler, kommunale akter, skoleudtalelser mv. indgå.

Efter de fremlagte lægelige oplysninger har klager utvivlsomt et handicap i handicapdiskriminationslovens forstand.

Handicapdiskriminationsloven indebærer imidlertid ikke en pligt til tilgængelighed.

Det fremgår af forarbejderne til handicapdiskriminationsloven, at det forhold, at en privat eller offentlig virksomhed ikke lever op til reglerne om tilgængelighed m.v., skal behandles i den pågældende sektors regelsæt. En klage over manglende overholdelse af reglerne om tilgængelighed m.v. må indgives til de klageinstanser, der måtte være i den pågældende sektor.

Ved opførelse af ny bebyggelse finder bygningsreglementet anvendelse.

Bekendtgørelse om bygningsreglement 2018 (BR18) er fastsat i medfør af byggelovens § 5. Det fremgår af byggeloven § 6, stk. 1, litra d, at bygningsreglementet kan fastsætte regler om udførelse, indretning og brug af bebyggelse med hensyn til indretning af bygninger samt faste konstruktioner og anlæg på en sådan måde, at bebyggelsen kan benyttes af handicappede personer.

Regler om adgangsforhold for bygninger, opholdsarealer og parkeringsarealer er reguleret af bygningsreglementets §§ 48-62. Dette gælder såvel regler om adgangsforhold frem til bygningen, herunder belægning, og regler om yerdøres fri passagebredde.

Adgangsforhold i form af krav til underlaget frem til bygninger og hoveddøres bredde er således reguleret af byggesektorens regelsæt.

Ligebehandlingsnævnet kan derfor ikke behandle klagen.

Retsregler

Afgørelsen er truffet efter følgende bestemmelser:

Lov om Ligebehandlingsnævnet

- § 1, stk. 1, og stk. 5, om nævnets kompetence
- § 9, stk. 1, om klagebehandling
- § 12, stk. 1, om klagebehandling

Handicapdiskriminationsloven

- § 2, om lovens anvendelsesområde
- § 3, om lovens anvendelsesområde
- § 5, stk. 1-3, om forbud mod forskelsbehandling

<19-48334>